

Ne postoji religija koja propovijeda rat!

The Bosnia Times

NASLOVNA POLITIKA TEME INTERVJU KULTURA TEMPO LIFES

NE POSTOJI RELIGIJA KOJA PROPOVIJEDA RAT! Yahya: Religija nije bila uzrokom nijednog od ukupno 35 ratova u 2013. godini

16.03.2016. u 06:41

KOLUMNA

Iako se godinama govorilo da su se ratovi na Bliskom istoku vodili zbog religije, istina je nešto drugačija. Učesnici mnogih od ovih sukoba su obično bili sljedbenici stranke Baath, koja je na Bliskom istoku primjenjivala marksističku ideologiju



Piše: Harun Yahya, thebosnaitimes.ba

Krstaški ratovi su svijet upoznali sa jednim novim pojmom, a to je: „rat religija“. Već stotinama godina, svaki put kada bi započeo novi rat, uporno se insistiralo na tvrdnji da je religija uzrok svih sukoba. Drugim riječima, insistiralo se na tome da sebični interesi, pohlepa za zemljom i moći nisu bili razlozi za

ratovanje, te je sebičnost, pravi uzrok ratova, ostala skrivena.

Navodni sektaški sukobi koji su se dešavali tokom cijele historije kršćanstva, nisu bili ništa drugo nego pohlepa za još više moći i utjecaja. Neupitno je to da se pogledi protestanata, katolika i pravoslavaca dosta razlikuju, ali razlike koje se tiču religije sigurno nisu pravi uzrok njihovih ratova. Ne iznenađuje činjenica da su se u tim krvavim i strašnim sukobima, čak i pape borile kako bi dobili više političke moći.

Ni Bliski istok nije ništa drugačiji u pogledu toga. Igrači koji su se nalazili u pozadini velikih ratova u ovom području, uvijek su radili na ostvarenju svojih sebičnih ciljeva. Iako se godinama govorilo da su se ratovi na Bliskom istoku vodili zbog religije, istina je nešto drugačija. Učesnici mnogih od ovih sukoba su obično bili sljedbenici stranke Baath, koja je na Bliskom istoku primjenjivala marksističku ideologiju.

Krstaški ratovi su svijet upoznali sa jednim novim pojmom, a to je: „rat religija“. Već stotinama godina, svaki put kada bi započeo novi rat, uporno se insistiralo na tvrdnji da je religija uzrok svih sukoba. Drugim riječima, insistiralo se na tome da sebični interesi, pohlepa za zemljom i moći nisu bili razlozi za ratovanje, te je sebičnost, pravi uzrok ratova, ostala skrivena.

Navodni sektaški sukobi koji su se dešavali tokom cijele historije kršćanstva, nisu bili ništa drugo nego pohlepa za još više moći i utjecaja. Neupitno je to da se pogledi protestanata, katolika i pravoslavaca dosta razlikuju, ali razlike koje se tiču religije sigurno nisu pravi uzrok njihovih ratova. Ne iznenađuje činjenica da su se u tim krvavim i strašnim sukobima, čak i pape borile kako bi dobili više političke moći.

Ni Bliski istok nije ništa drugačiji u pogledu toga. Igrači koji su se nalazili u pozadini velikih ratova u ovom području, uvijek su radili na ostvarenju svojih sebičnih ciljeva. Iako se godinama govorilo da su se ratovi na Bliskom istoku vodili zbog religije, istina je nešto drugačija. Učesnici mnogih od ovih sukoba su obično bili sljedbenici stranke Baath, koja je na Bliskom istoku primjenjivala marksističku ideologiju.

Povremeni sektaški sukobi u islamskom svijetu su bili posljedica istog tog razmišljanja. Mada su ove sukobe mnogi smatrali tek problemom sektaških sukoba, stvarni problem je nastao zbog borbe za moći među različitim klanovima, pripadnicima različitih etničkih grupa, te interesnim skupinama. Sukob među šitima i sunitima koji traje već stoljećima na Bliskom istoku, bio je u stvari predstavljen kao neki oblik natjecanja među dvjema etničkom grupama, koje su u potrazi za još većim utjecajem, moći i kontrolom nad prirodnim bogatstvima, kao i bitnim trgovačim putevima. Ovaj sukob nikada nije imao direktnu vezu sa samim sektama, sve dok na scenu nisu stupile radikalne grupe. Naprotiv, različite sekte su korištene čisto kao okidač za širenje mržnje i plodno tlo za ratove.

Poznata teza „sukob civilizacija“ koju je devedesetih godina predstavio Samuel Huntington, na neki način je opisala ove sukobe u budućnosti. On je tvrdio da će sukobi među državama i neslaganja unutar istih s vremenom prerasti u sukobe kultura. Prema Huntingtonu, to bi bio prirodan rezultat globalizacije; drugim riječima, sa željom za moći i utjecajem koja vodi do novih ratova, došlo bi i do preraspodjele centara moći. Materijalističko razmišljanje koje je zavladao svijetom pokazalo je da je Huntington bio u pravu. Međutim, države i dalje krive religiju za ono što se dešava.

Vrlo je bitno imati na umu da radikalne grupe koje tvrde da djeluju u ime religije, nisu ništa drugo nego nepoželjan rezultat svjetske borbe za moći. Nikada nije bila tajna to da mnoge supersile pružaju podršku različitim radikalnim grupama kao instrumentu, a ponekad i kao vrhunskom postignuću. Isto tako je potrebno naznačiti da se radikalne grupe služe nasiljem zbog osjećaja ljutnje i osvete, a ne zbog svojih vjerskih uvjerenja.

Izvještaj koji je 2014. godine objavio Institut za ekonomiju i mir, mogao bi bolje objasniti ovu situaciju. On je pokazao da religija nije bila glavni uzrok nijednog od ukupno 35 oružanih sukoba u 2013. godini. Prema ovom izvještaju, svi sukobi su uglavnom bili uzrokovani pobunama protiv vlade, separatističkim pokretima, ideološkim podjelama i podjelom prirodnih resursa.

Ovaj izvještaj nudi statističku analizu pitanja „ Da li količina vjerskih uvjerenja ili ateizma u nekoj zemlji odlučuje o tome da li će vladati mir?“ Prema ovoj analizi, tri od ukupno deset najmirnijih zemalja na svijetu su jako religiozne. U 11 od ukupno 20 zemalja u kojima vlada mir, 90% stanovnika su se izjasnili kao religiozni. Ono što je bilo zajedničko za sve zemlje u kojima nema mira, bila je demokratija na vrlo niskom nivou. Sukobi i tenzije su uobičajeni u zemljama u kojima je ateizam zvanična politika, a to, naravno, uključuje komunističke zemlje.

„Kada je riječ o muslimanskim zemljama, da li demografska rasprostranjenost sunita i šita odlučuje o miru?“ Ovo pitanje je pokazalo da ne postoji stvarna veza između mira i sektaških razlika. Katar, kao zemlja u kojoj suniti čine 85% stanovništva, a šiti 15%, nalazi se na 11 mjestu po pitanju mira; dok s druge strane imamo Afganistan koji ima iste omjere, ali je u apsolutnom haosu. Na osnovu ovog primjera, možemo istaći da stvarni problem nisu sektaške razlike. Na isti način posmatramo Bahrein koji je relativno mirna zemlja, iako u njoj postoje ogromne podjele među sektama (50% suniti, 50 % šiti).

„Može li religija odigrati pozitivnu ulogu u izgradnji mira?“ Ovo možda i jeste ključno pitanje studije. Prema izvještaju, međureligijske organizacije više od svih ostalih rade na izgradnji mira. Možemo reći da je za izgradnju efektivnog i stalnog mira u svijetu, bitno da vjernici rade zajedno kako bi osnažili savez i prijateljstvo među religioznim ljudima.

Zaključak izvještaja Instituta za ekonomiju i mir koji je zasnovan na temeljitim statističkim analizama, navodi na razmišljanje. Religija nije ona koja uzrokuje ratove,

ali jeste jedini način da se zaustave ratovi i to podrazumijeva saradnju među pripadnicima različitih vjeroispovijesti. U vremenu kada je sve više mračnih oblaka nad našim svijetom, važno je da mirotvorci obrate pažnju na ovu vrlo bitnu činjenicu. Nesumnjivo je da će upotreba bombi, svaljivanje krivice na islam, te stvaranje mržnje zahvaljujući anti-islamskim opaskama, samo pogoršati situaciju. Ako oni koji traže rješenje zaista žele mir, onda je potrebno da obrate pažnju na riječi istinskih mirotvoraca koji pozivaju da se vratimo suštini religija.

The Bosnia Times:

<http://thebosniatimes.ba/clanak/3441>

<http://www.cazin.net/clanci/vijest/harun-yahya-ne-postoji-religija-koja-propovijeda-rat>

CAZIN.NET
INTERNET PORTAL GRADA CAZINA

POČETNA CAZIN VIJESTI SPORT MAGAZIN GALERIJE IZDOJENO OG

U FOKUSU: RADOVAN KARADŽIĆ EKSPLOZIJA BRISEL

PISAC OKO 300 KNJIGA, PREVEDENIH NA 73 JEZIKA IZ POLITIKE, RELIGIJE I NAUKE

Harun Yahya: Ne postoji religija koja propovijeda rat

Autor *Cazin.NET* 22.03.2016 08:40 · *SVIJET IZDOJENO KOLUMNA* *Komentari*

Krstaški ratovi su svijet upoznali sa jednim novim pojmom, a to je: „rat religija“. Već stotinama godina, svaki put kada bi započeo novi rat, uporno se insistiralo na tvrdnji da...



Krstaški ratovi su svijet upoznali sa jednim novim pojmom, a to je: „rat religija“. Već stotinama godina, svaki put kada bi započeo novi rat, uporno se insistiralo na tvrdnji da je religija uzrok svih sukoba. Drugim riječima, insistiralo se na tome da sebični interesi, pohlepa za zemljom i moći nisu bili razlozi za ratovanje, te je sebičnost, pravi uzrok ratova, ostala skrivena.

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/ne-postoji-religija-koja-propovijeda-rat>